

[Socialministeren.]

hjem. Alle hjem må være indrettet på at kunne give pleje.

Det lovforslag, jeg her fremsætter, indeholder derfor foruden regler fra de bestående love med de ændringer, der er skønnet nødvendige, enkelte nye bestemmelser, der tager hensyn til den udvikling, der er sket.

I forslaget fastslås det, at ansvaret for for sorgen er hos de lokale myndigheder. Det gælder også i dag, og det må også være rigtigt at lade ansvaret for en sådan social opgave være hos de kommunale råd. Noget andet er, at kommunerne bør kunne få hjælp i dette arbejde. Det er i betænkningen foreslået, at amtsrådene skal nedsætte udvalg til at hjælpe kommunerne med disse spørgsmål, og det har vist sig, at adskillige amtsråd har fulgt dette forslag og har skabt et særligt udvalg eller har givet et bestående udvalg den opgave at behandle spørgsmål om denne for s org.

Også på anden måde bør kommunerne kunne få bistand, og det er derfor foreslået, at planer for alle hjemmene skal godkendes af socialministeren. Dette vil først ske efter forhandling med boligministeriet og med sundhedsstyrelsen, og man vil derved opnå, at de, der skal bygge hjemmene, bliver klar over de krav, man bør stille til hjemmene, og får adgang til at kende de seneste erfaringer med hensyn til byggeri af den art. Det er ofte store summer, der må investeres i dette byggeri, og det er vigtigt, at de bliver rigtigt anvendt. Det er derfor også naturligt, at der i forslaget er en bestemmelse om, at der kan kræves ændringer i allerede bestående hjem.

De fleste alderdomshjem er kommunale, men plejehjemsfor sorgen har i vidt omfang været overladt til private hjem. Det er mit indtryk, at kommunerne ikke altid i tilstrækkelig grad har interesseret sig for disse hjem, og jeg har derfor fundet det naturligt at foreslå den regel, at kommunerne, når de anvender et privat hjem af en vis størrelse, skal indgå en overenskomst med hjemmet.

I øjeblikket er det frivilligt, om kommunerne vil indgå overenskomst med de private hjem, og kommunerne har ikke benyttet sig af det i noget stort omfang. Det vil være rimeligt nu at kræve, at kommunerne

skal indgå overenskomster med hjemmene, men der fastsættes i lovforslaget en frist af to år fra lovens ikrafttræden til at få bragt forholdene i orden.

De gældende regler kræver normalt, at et hjem, med hvilket en kommune indgår overenskomst, skal være en selvejende institution. Skulle det krav opretholdes, ville det forudsætte, at de bestående private hjem for at indgå overenskomster måtte blive selvejende institutioner. Dette krav stilles dog ikke til hjem, der allerede er i drift, men det foreslås at kræve det af hjem, der oprettes efter lovens ikrafttræden.

Et meget vigtigt spørgsmål i for sorgen for pensionister på private alderdomshjem og plejehjem er tilsynet med hjemmene. Der findes regler i sundhedslovgivningen herom, men det må erkendes, at det ikke er lykkedes altid at skabe et effektivt tilsyn med de private hjem, og mange af disse har ikke den standard, de burde have. Det foreslås derfor at lægge ansvaret for tilsynet hos kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken et hjem ligger, således at kommunalbestyrelsen til at udøve dette tilsyn skal udpege et særligt tilsynsråd på 3 til 5 medlemmer. Der vil til sin tid blive udsendt retningslinjer for, hvordan tilsynet skal gennemføres. Jeg lægger megen vægt på, at der bliver et effektivt tilsyn, og at kommunerne derigennem går ind i et samarbejde med de private hjem, således at disse bedre kan løse deres opgave.

Inden for mange områder, også i den sociale for s org, føles der i disse år et stærkt behov for bedre uddannelse. Det gælder ikke mindst med hensyn til for sorgen på alderdomshjem og plejehjem. De kommunale myndigheder er klar over dette, og hjemmenes ledere har selv rejst spørgsmålet. Der er derfor i lovforslaget medtaget en bestemmelse om, at socialministeren skal fastsætte vejledende regler om uddannelsen. Da det drejer sig om syge mennesker, der skal passes eller måske optrænes til at genvinde deres førlighed, må sundhedsstyrelsen være med til at lægge uddannelsen til rette. Der er allerede et samarbejde med sundhedsstyrelsen på dette område, og det er også mit indtryk, at man mange steder er interesseret i at være med til at give den uddannelse, som skal tilrettelægges. Det er ikke hensigten, at der fra nu af skal stilles